

Vruchten van het Hoogveldweekend (11-13 oktober 2019): aan de slag met enkele quotes uit de toespraak van prof. Johan Verstraeten

(1) De Lier... een gemeenschap?

Lezing:

Er zijn verschillende gaven, maar slechts een Geest. Er zijn vele vormen van dienstverlening, maar slechts een Heer. Er zijn allerlei soorten werk, maar er is slechts een God, die alles in allen tot stand brengt. Maar aan ieder van ons wordt de openbaring van de Geest meegedeeld tot welzijn van allen. Aan de een wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven, aan een ander een woord van kennis krachtens dezelfde Geest, aan een derde door dezelfde Geest het geloof, aan weer anderen schenkt de ene Geest gaven om ziekten te genezen, om wonderen te doen, de gave van de profetie, de onderscheiding van geesten, velerlei taal of de vertolking ervan. Maar alles is het werk van een en dezelfde Geest, die aan ieder zijn gaven uitdeelt zoals Hij het wil.

Het menselijke lichaam vormt met zijn vele ledematen een geheel; alle ledematen, hoe vele ook, maken tezamen een lichaam uit. Zo is het ook met de Christus. Wij allen, Joden en heidenen, slaven en vrijen, zijn immers in de kracht van een en dezelfde Geest door de doop een enkel lichaam geworden en allen werden wij gedrenkt met een Geest. Een lichaam bestaat nu eenmaal niet uit een lid, maar uit vele leden. Veronderstel dat de voet zegt: "Omdat ik geen hand ben, behoor ik niet tot het lichaam," behoort hij daarom niet tot het lichaam? En veronderstel dat het oor zegt: "Omdat ik geen oog ben, behoor ik niet tot het lichaam," behoort het daarom niet tot het lichaam? Als het hele lichaam oog was, waar bleef dan het gehoor? Als het helemaal gehoor was, waar bleef de reuk? In werkelijkheid echter heeft God de ledematen en organen elk afzonderlijk hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij het gewild heeft. Als zij alle samen een lid vormden, waar bleef dan het lichaam? In feite echter zijn er vele ledematen, maar slechts een lichaam. Het oog kan niet tot de hand zeggen: "Ik heb je niet nodig," en evenmin het hoofd tot de voeten: "Ik heb je niet nodig." Nog sterker, juist die delen van het lichaam die het zwakst schijnen te zijn, zijn onmisbaar. En die wij beschouwen als minder eerbear, omgeven wij met groter eer. Onze minder edele ledematen worden met groter kiesheid behandeld; de andere hebben dat niet nodig. God heeft het lichaam zo samengesteld, dat Hij aan het mindere meer eer gaf, opdat er in het lichaam geen verdeeldheid zou zijn en de ledematen eendrachtig voor elkaar zouden zorgen. Wanneer een lid lijdt, delen alle ledematen in het lijden; wordt een lid geëerd, alle delen in de vreugde. Welnu, gij zijt het lichaam van Christus, en ieder van u is een lid van dit lichaam. Nu heeft God in de kerk allerlei mensen aangesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars; voorts zijn er wonderkrachten, dan gaven van genezing, hulpbetoon, bestuur en velerlei taal. Zijn soms allen apostelen, allen profeten, allen leraars, allen wonderdoeners? Hebben allen gaven van genezing? Spreken allen in vervoering? Kunnen allen uitleg geven?

1 Kor.12,4-40

Inleiding groepsgesprek rond Gemeenschap

Vaststelling:

In de beginjaren spraken we in onze publicaties steevast over de Lier als **liturgisch 'initiatief'**. Geleidelijk is er aan de naam **de 'Lier'** het woord **'gemeenschap'** toegevoegd...

Enkele vragen:

-Wanneer is een groep een gemeenschap?

Welke voorwaarden moeten vervuld zijn om te kunnen spreken van echte gemeenschap?

-Wat zijn hiertoe de do's en de don'ts?

Enkele insteken vanuit de toespraak van prof. J. Verstraeten op het Lierweekend van oktober.

1. DE LIERGEMEENSCHAP ALS CIVIL SOCIETY

"We hebben een 'civil society' nodig (cfr. Hannah Arendt), een door burgers aangestuurde organisatie. En dit nu meer dan ooit, want het middenveld wordt gemaaid..."

Vraag: Kan de Lier deze functie van 'civil society' vervullen?

2. DE LIERGEMEENSCHAP ALS POLYHEDRON

"Om zo'n 'Civiel society' te worden, moet een gemeenschap tot 'actie' te komen.

De actie van christenen zal in de toekomst vooral een opdracht zijn tot radicale solidariteit.

Maar actie ondernemen vanuit een groep vereist de moed om knopen door te hakken.

Geen halfslachtige keuzes, geen mentaliteit van de kool en de geit sparen, geen woordgebruik zoals wij zo vaak horen in kerkelijke kringen van een "beetje" van dit of dat, maar **de transformatie van conflicten als stappen in de richting van een nieuw proces.**

Zowel het engelachtig vermijden van conflicten als de verheffing van conflicten leidt tot problemen.

Wij moeten – in de eigen gemeenschap – de conflicten onder ogen zien, oplossen

en nagaan hoe zij kunnen getransformeerd worden tot een schakel in een positieve ontwikkeling.

Die ontwikkeling is **niet gericht op het realiseren van uniformiteit**, wat vaak het doel is van mensen die vooral identiteit nastreven, maar **"geheele diversiteit", "leven-gevende eenheid"** waarin de diversiteit van elementen wordt erkend.

Dé metafoor hiervoor is het **polyhedron (veelvlak)**, een symbool van complexe eenheid, beeld van een situatie "waarin alle delen convergeren/een geheel vormen, terwijl elk onderdeel zijn eigen verschil kan bewaren"

Johan besloot: "Dat is toch een prachtig beeld voor zowel samenleving als kerk"

Wél Johan, we hébben hier enkele polyhedrons van onze gemeenschap:

- géén gladde structuur maar ééntje met hoekjes en kantjes.....ook kantjes af'...

- géén piramidale Eifeltoren met bovenaan de stuurgroep, maar verschillende interacties en initiatieven. Vb. samen eten op zondag, samen naar het kerkhof gaan en daar iets beleven wat niet in de planningskalender van de stuurgroep stond...Schitterend toch!

- Of een ander veelvlak, 'de Rubik-kubus' is opnieuw 'in'... Lars heeft er enkele mee voor mij. Ééntje dat 'afgewerkt' is... toch volgens de bedoeling van mijnheer Rubik nl. alle gelijke kleurtjes samen in 1 hokje. Saai toch... Wat als ik hier een draaitje aan geef... Is dit dan nog een 'gemeenschap'? En nog een draai....

Vragen:

***- Is de Lier wel zo'n 'veelvlak': niet gericht op uniformiteit en duidelijkheid maar convergerend...
En toch het verschil bewarend?***

- Tot wanneer is een groep met héél véél verschillen toch nog een gemeenschap?

Hoe groot mogen die verschillen zijn?

***En waar zit 'de spil' / de verankering, die het spel of de gemeenschap op onzichtbare maar
broodnodige manier toch samenhoudt?***

- Welke voorwaarden moeten vervuld zijn om te kunnen spreken van echte gemeenschap?

Wat zijn hierbij de do's en de don'ts?

(Vervolg: reacties van de aanwezigen...)

Sabine Vanquaethem

De Lier, 10 november 2019